

X Всеукраїнська студентська науково - технічна конференція
"ПРИРОДНИЧІ ТА ГУМАНІТАРНІ НАУКИ. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ"

УДК 821.161.2+008

Філіна М. – ст. гр. ІА- 21

*Південноукраїнський національний педагогічний університет імені
К.Д.Ушинського*

«ПОЕТ – ЦЕ ЛЮДИНА. НАСАМПЕРЕД»

Науковий керівник: к.пол.н., доцент Бакланова Н.М.

Filina M.

South-Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky

« POET – A MAN. FIRST OF ALL»

Supervisor: Ph.D., Docent Baklanova N. M.

Ключові слова: поет, правозахисник, нація

Keywords: sings, righteousness, nation.

Минуло понад 30 років, упродовж яких Василь Стус став незрівнянно відомішим, аніж тоді, коли відходив у вічність. Усім своїм життям-протестом він утверджував,доказував,що світ,попри все,таки добрий.

Усі ці роки ми віддавали перевагу публіцистичності, і, може, саме тому Василя Стуса й досі сприймають передусім як борця з комуністичним режимом, аніж поета, який, поклавши життя на боротьбу за свою, а відтак і свого народу, честь та гідність, у власній творчості переріс російсько-українську традицію, в якій люди осмислюються переважно у суспільному контексті. Стусоваєвропейськість полягаєпередусім у тому, щовін– один з небагатьохписьменниківдобиборотьби за незалежність, для кого найголовнішою проблематикою "ЛЮДИНА і СВІТ", а всі інші контексти – лише напрямки розкриття головного інтересу. Цим Василь Стус принципово відрізняється від багатьох інших класиків нашого красного письменства. І хоча, як і Т. Шевченко, І. Франко, А. Малишко та І. Драч він також відстоює права своєї нації, однак інтереси цієї нації він інтерпретуєпередовсім як інтереси конкретних індивідуальностей, котрі своєю особистою реалізацією/нереалізацією– "квітуванням", за Василем Стусом– творять або ній свій народ.

Після відрахування Стуса з аспірантури (1965 року) "за систематичне порушення норм поведінки аспірантів і співробітників наукових установ"(так записано у трудовій книжці), а конкретно – за виступ протесту в кінотеатрі"Україна" проти арештів серед української інтелігенції у серпні 1965 року. Шамотинський інститут брутально і з полегкістю виштовхнув зі своїх стін зухвальця. Почалися поневіряння у пошуках заробітку.І всюди постійна загроза звільнення або "за власним бажанням", або за скороченням штатів.Писав вірші, багато й інтенсивно працював як критик і літературознавець. В друк не проривалося нічого, хіба що кілька поетичних перекладів Гете і Гарсія Лорки під псевдонімом Василь Петрик.

Вічне відчуття того, що марнуєш себе – при рано виробленій високій свідомості свого покликання і об'єктивній самооцінці своїх можливостей. Вічне стеження, вимушені елементи пристосування до неблаганних життєвських норм суспільства, які гнітили його, але без яких годі було прожити. Мусив десь мовчати, з чимось – кричущим! – мовби погодитися мовчки– це йомустрашенно боліло, роз'їдало душу, аджерідко коли можназустрічатилюдину, так мало душевнопристосовану до

компромісів. До того ж, сприймаючим нервом не тільки те, щостосувалося його особисто. Не вмів і не хотів "вийняти" себе із загальної ситуації, абстрагуватися – хай штучно, для відпруження, хай на мить – від загальної атмосфери. А атмосфера була справді безрадісна.

Активно протестував проти реставрації культу особи, проти політики денаціоналізації, затискування свободи думки.

1972 року Стуса було арештовано разом з іншими українськими літераторами-правозахисниками.

Другий термін Стус відбував у спецтаборі в Пермській області. Режим в останні роки був нестерпний. Позбавлення побачень, безперервні утиски з боку адміністрації, хвороби. Та головне – не мав змоги передати на волю жодного свого поетичного рядка: листи з віршами конфісковували, все написане в таборі відбирали. У стані крайнього нервового виснаження і голоднокипротесту Стус помер у карцері 3 вересня 1985 року. Він жив не довго, але яскраво і залишив в історії свого народу помітний слід.

УДК 159.922.1

Козак М. – ст. гр. БП-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ЛЮБОВ В ФІЛОСОФІЇ ХХ-ХХІ СТОЛІТТЯ

Науковий керівник: асистент Чоп Т.О.

Kozak M.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

LOVE IN PHILOSOPHY OF THE XX-XXI CENTURY

Supervisor: Chop T.

Ключові слова: philosophy, love, concept of love

Keywords: political technologies, conspirological concepts, philosophy

Питання любові завжди цікавило людину, це єдина річ яку переживають практично всі люди, яку не вивчиш, не прочитаєш у книжці, до якої неможливо доторкнутися. Любов у кожного різна, і кожний по-різному її сприймає і відчуває.

З розвитком суспільства, любов наповнюється соціальним і моральним змістом, стаючи зразком відносин для людей. Лише через любов людина стає людиною. Без любові, людина – неповноцінна істота, позбавлена справжнього життя і глибини. І якщо людина – центральний об'єкт філософії, то тема людської любові могла б бути однією з головних проблем філософії.

Феномен любові цікавив багатьох філософів різних часів. Наприклад, Платон у своєму діалозі «Бенкет» намагався дати пояснення любові. Любов, як одна із головних заповідей, розглядалася й у Новому завіті. Рене Декарт у своїй праці «Пристрасті душі» відносить любов до перших шести пристрастей, намагається дати наукове пояснення феномену любові.

Психоаналітик Еріх Фром вважає здатність до любові справжньою цінністю людини, тому що любов, у його розумінні, служить критерієм буття і дає відповідь на проблему людського існування. У процесі оволодіння мистецтвом любові відбувається зміна структури характеру людини. Як наслідок, в людини починає переважати повага до життя, почуття ідентичності, потреби в прихильності до світу, у зацікавленості в єднанні з ним, тим самим сприяючи переходові від егоїзму до альтруїзму. Також, люди